

Analysis of the Reflection of the Great Iranian Famine Events in the Lacquer Pen Cases Held at the Malek National Museum

Mehdi Bakhshipour Moghaddam¹ | Mohsen Marasy²

Research paper

Abstract

Purpose: To examine the reflection of the events of the Great Iranian Famine (1917-1919) in the paintings of a lacquer pen case held at the Malek National Museum. The question of this research is that Which events related to the Great Iranian Famine are reflected in the paintings depicted on the lacquer pen case held at the Malek National Museum?

Method and Research Design: This research was conducted using a descriptive-content analysis method based on the reflection approach. The data were collected from library sources, documents, and observation.

Findings and Conclusion: The hidden paintings on the tongue of the lacquer pen case at the Malek National Museum reflect aspects of the famine-stricken society of Iran during the years 1917 to 1919. They can be seen as both a mirror and an echo of the voice of that era's society. The precision with which part of this social event is reflected in the lacquer pen case's paintings is notable. These four small paintings provide a clear image of the social and cultural condition of the people during the Great Famine at the end of the Qajar dynasty and represent a turning point in the social realism art of Qajar-era Iran.

Keywords: Lacquer pen case; Great Iranian Famine; reflection approach; World War I; Qajar.

Citation: Bakhshipour Moghaddam, M., & Marasy, M. (2024). Analysis of the Reflection of the Great Iranian Famine Events in the Lacquer Pen Cases Held at the Malek National Museum. *Ganjineh-ye Asnad*, 34(1), 58-76 | doi: 10.30484/ganj.2024.3138

1. MA, Art Research Department,
Shahed University, Tehran, Iran
mahdi72117@gmail.com

2. Assistant Professor, Art Research
Department, Shahed University, Teh-
ran, Iran, (Corresponding author)
marasy@shahed.ac.ir

Copyright © 2024, NLAI (National
Library & Archives of I. R. Iran). This
is an Open Access article distributed
under the terms of the Creative Com-
mons Attribution 4.0 International,
which permits others to download this
work, share it with others and adapt
the material for any purpose.

فصلنامه تحقیقات تاریخی
و مطالعات آرشیوی

مقاله پژوهشی

تحلیل بازتاب وقایع قحطی بزرگ ایران در نقاشی‌های قلمدان لاکی مضبوط در موزه ملی ملک

مهدی بخشی پور مقدم^۱ | محسن مراثی^۲

چکیده

هدف: شناخت بازتاب وقایع قحطی بزرگ ایران (۱۲۹۶-۱۳۹۸ش) در نقاشی‌های یکی از قلمدان‌های لاکی مضبوط در موزه ملی ملک.

پرسش پژوهش: کدام‌یک از وقایع مربوط به قحطی بزرگ ایران در نقاشی‌های منقوش بر قلمدان لاکی مضبوط در موزه ملی ملک بازتاب یافته است؟

روش/رویکرد پژوهش: پژوهش حاضر به شیوه توصیفی-تحلیل محتوا و بر مبنای رویکرد بازتاب انجام شده و داده‌های آن از منابع کتابخانه‌ای و اسنادی و مشاهده گردآوری شده است.

یافته‌ها و نتیجه‌گیری: نقاشی‌های پنهان شده بر زبانه قلمدان لاکی موزه ملی ملک، گوشه‌ای از جامعه قحطی‌زده ایران در خلال سال‌های ۱۳۹۶-۱۲۹۶ش را بازتاب داده است و به قولی آینه و پژواک صدای جامعه دوران خویش است. دقت بازتاب بخشی از این واقعه اجتماعی در نقاشی‌های قلمدان لاکی مذکور قابل توجه است. این چهار نقاشی کوچک، تصویری واضح از وضعیت اجتماعی و فرهنگی مردم در دوران قحطی بزرگ انتهای سلسه قاجار به مخاطب خود نمایش می‌دهند و نقطه عطفی در هنر واقعیت‌گرای اجتماعی ایران در دوران قاجار به حساب می‌آیند.

کلیدواژه‌ها: قلمدان لاکی؛ قحطی بزرگ ایران؛ رویکرد بازتاب؛ جنگ جهانی اول؛ قاجار.

استناد: بخشی پور مقدم، مهدی؛ مراثی، محسن. (۱۴۰۳). تحلیل بازتاب وقایع قحطی بزرگ ایران در نقاشی‌های قلمدان لاکی مضبوط در موزه ملی ملک. گنجینه اسناد، ۳۴(۱)، ۵۸-۷۶. doi: 10.30484/ganj.۲۰۲۴.۳۱۳۸

گنجینه اسناد

۱۳۲

فصلنامه علمی | سازمان اسناد و کتابخانه ملی ج.ا. ایران - پژوهشکده اسناد

شایپا(چاپی): ۱۰۲۳-۳۶۵۲ | شایپا(الکترونیکی): ۲۲۶۸-۲۵۳۸

شناسانه برگود رقمی (DOI): 10.30484/GANJ.۲۰۲۴.۳۱۳۸

نمایه در ISC, SID, Researchgate, Google Scholar | ایران ژورنال | <http://ganjineh.nlai.ir>

سال ۳۴، دفتر ۱، بهار ۱۴۰۳ | صص: ۵۸-۷۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۹/۴ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۱۳

۱. مقدمه

نقاشی زیرلاکی که بیش از هرچیز بر روی قلمدان‌ها اجرا شده‌است، در دوره‌های زند و قاجار با تحولات بی‌سابقه‌ای همراه شد و میزان تولید، کیفیت و ظرافت آن به اوج خود رسید. این هنر با برخورداری از سنتی که پیش از این به تثیت رسیده بود و با حمایت‌هایی که از جانب دربار و بازارگانان وجود داشت، به عنوان هنری فاخر به کمال رسید. در دوره ناصری با آن که سطح دانش عمومی در جامعه هم‌چنان بسیار پایین بود و اکثریت مردم از داشتن سواد بی‌بهره بودند، کتابخان و دیوانیان و صاحب‌منصبان ملزوماتی را برای کتابت نیاز داشتند که در این میان، قلمدان‌های لاکی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بودند و نشانه سواد محسوب می‌شدند. هنرمندان قلمدان‌نگار سعی می‌کردند طیف گسترده‌ای از مضامین و نقوش برگرفته از ادبیات کلاسیک، مجالس درباری، تصوف، محافل انس، وزنان و فرهنگ عامیانه را بر سطح و جداره آثار خود نقاشی کنند (فرهاد و دیگران، ۱۴۰۱، صص ۱۵ و ۱۶). در پژوهش حاضر نقاشی‌های یکی از قلمدان‌های گنجینه موزه ملی ملک با شماره اموال ۱۳۹۳.۰۰۰۲۹ تحلیل شده‌اند که برخلاف مضامین رایج در قلمدان‌نگاری‌های هم‌دوره‌شان دارای مضامینی متفاوت‌اند و به گونه‌ای منحصر به فرد به نظر می‌رسند. قلمدان مدنظر این پژوهش، چهار نقاشی با مضامین بحران‌های اجتماعی و فجایع مرگبار را بر بدنۀ زبانه خود (محفظة داخلی قلمدان) جای داده است.

رویکرد بازتاب به عنوان مبانی نظری پژوهش انتخاب شده است. در این رویکرد، نویسنده‌گان تاریخ اجتماعی فرض می‌کنند که هر اثر هنری در صورتی که موشکافانه و اکاوی شود، داده‌های فراوانی درباره خاستگاهش بازگو می‌کند؛ بنابراین یکی از اهداف تاریخ اجتماعی هنر آن است که فرضیه‌های اغلب پنهان و درکنشده مرتبط با مقاصد اجتماعی نهفته در نهاد و ماهیت آثار هنری را آشکار و بازسازی کند (بارنت، ۱۳۹۱، صص ۲۸۹-۲۹۵). از آن‌جاکه طبق این رویکرد بررسی مضمون اثر هنری تاحد بسیاری به تاریخ اجتماعی وابسته است، می‌بایست آنچه که در تاریخ کشورمان در شباهت با تصاویر رقت‌بار این قلمدان اتفاق افتاده است بررسی شود و با این تصاویر قیاس شود تا بیش از پیش زوایای پنهان این اثر هنری و به تبع آن، تأثیرات و قایع اجتماعی و فرهنگی آن تاریخ آشکار شود. پرسش پژوهش: کدام‌یک از وقایع مربوط به قحطی بزرگ ایران در نقاشی‌های منقوش بر قلمدان لاکی مضبوط در موزه ملک بازتاب یافته است؟

مضامین موجود در آثار هنری از وقایع، جریان‌ها و ارزش‌های جامعه خود متأثرند. براساس اسناد و شواهد موجود، به نظر می‌رسد که وقایع مستند درباره قحطی بزرگ ایران در خلال سال‌های ۱۲۹۶ تا ۱۲۹۸ اش، با نقاشی‌های ترسیم شده بر روی قلمدان مدنظر

شباهت‌های زیادی دارند. از این جهت فرض این پژوهش آن است که تصاویر نقاشی شده بر روی زیانه قلمدان مدنظر، بازتاب و قایع رقت‌بار قحطی بزرگ ایران در خلال سال‌های ۱۲۹۶ تا ۱۳۰۸ ش است.

شناسایی مصادیق واکنش هنرمندان سنتی به وقایع اجتماعی، در کنار مضامین متعدد رایج در هنرهای تزیینی، ضرورت انجام تحقیق حاضر است.

۲. پیشینه تحقیق

فرهاد و همکارانش (۱۴۰۱) در کتاب خود (سوق مجموعه‌داری)، مضامین قلمدان‌های لاکی گنجینه اهدایی آقای سوداور را بررسی کرده‌اند. خلیلی (۱۳۸۶) نیز در کتاب خود (کارهای لاکی)، آثار مجموعه خود را معرفی می‌کند و مضامین برخی از آن‌ها را تحلیل می‌کند. یاوری و ابتهاج همدانی (۱۳۹۰) نیز در کتاب خود (سیری در قلمدان‌های لاکی روغنی ایران)، مضامین متفوّش بر قلمدان‌های لاکی را طبقه‌بندی کرده‌اند.

نایفی و همکارانش (۱۳۹۷الف) در پژوهش «بازتاب قلندران صفوی در نگاره "شتر ترکیبی همراه با ساربان"» ضمن بررسی و تعیین هویت دراویش در نگاره دوران صفوی، با درنظر گرفتن رویکرد بازتاب در هنر، درپی کشف ارتباط دراویش و قلندران با جامعه دوران صفوی هستند و نقش اجتماعی آن‌ها را بررسی می‌کنند. نایفی و همکارانش (۱۳۹۷ب) هم چنین در پژوهش «حاکمیت بر رعایا: بازتاب ایدئولوژی صفویان در نقاشی‌های "مرد سواربراسب و فیل ترکیبی" (پیکره در پیکره)» با تحلیل نگاره‌ای، بازتاب ایدئولوژی صفویان در بحث حاکمیت بر رعایا را بررسی می‌کنند. در این پژوهش نیز پژوهش‌گران از رویکرد بازتاب در هنر بهره برده‌اند. سجادی با غبارانی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهش «مطالعه تحولات سیاسی و فرهنگی دوره شاه‌تهماسب صفوی و تأثیر آن در نقاشی این دوره با توجه به نظریه بازتاب»، تحولات سیاسی و فرهنگی دوره شاه‌تهماسب صفوی را مطالعه کرده‌اند و بر مبنای رویکرد بازتاب، تأثیر این تحولات در نقاشی‌های این دوره را واکاوی کرده‌اند.

۳. روش تحقیق

پژوهش حاضر به شیوه توصیفی-تحلیل محتوا و بر مبنای رویکرد بازتاب انجام شده و داده‌های پژوهش از منابع کتاب‌خانه‌ای و مشاهده‌ای گردآوری شده‌است. نمونه موردی پژوهش حاضر قلمدان لاکی بی‌نشانی از دوره قاجار موجود در گنجینه موزه ملی ملک با شماره اموال ۱۳۹۳.۰۵.۰۰۰۲۹ است که به روش تطبیقی تحلیل شده‌است.

۴. رویکرد بازتاب

جامعه‌شناسی هنر با پذیرش این فرض آغاز می‌شود که اثر هنری در خلاصه شکل نمی‌گیرد؛ بلکه فراورده یا تولیدی اجتماعی است. جامعه‌شناسی هنر به عناصر غیرزیبایی شناختی هم که در شکل و محتوای آثار هنری دخیل هستند توجه دارد (فاضلی، ۱۳۷۴، ص ۱۱۰). هنر همواره حاوی اطلاعاتی راجع به جامعه است و رویکرد بازتاب بر این استوار است که هنر همواره داده‌هایی را درباره جامعه به ما می‌نمایاند. رویکرد بازتاب در جامعه‌شناسی هنر شامل تحقیقات متنوع و گسترده‌ای است که فصل مشترک تمامی آن‌ها این باور است که هنر را جامعه پیرامون آن مشروط و یا تعیین می‌کند؛ بهزبانی بهتر، هنر آینه جامعه است. تمرکز اصلی رویکرد بازتاب، جامعه‌شناختی است؛ به عبارتی به فهم جامعه معطوف است. در این رویکرد تمرکز محقق بر آثار هنری، سبب ارتقای فهم ما از جامعه می‌شود (الکساندر، ۱۳۹۳، ص ۵۵ و ۵۶).

یکی از نظریه‌های بازتاب که در مارکسیسم ریشه دارد معتقد است فرنگ و ایدئولوژی هر جامعه (روبیانی جامعه) روابط اقتصادی جامعه (اساس و زیربنای جامعه) را بازتاب می‌دهد (ویلیامز به‌نقل از الکساندر، ۱۳۹۳، ص ۵۵). مارکس خود در ۱۸۵۹ م این‌گونه بیان می‌کند که شیوه تولید حیات مادی، خصلت عام روندهای اجتماعی، سیاسی و معنوی زندگی را تعیین می‌کند. این آگاهی انسان‌ها نیست که هستی شان را تعیین می‌کند، بلکه بر عکس، هستی اجتماعی آن‌ها است که آگاهی شان را تعیین می‌کند. با تغییر شالوده اقتصادی، تمامی ساخت روبنا (ترکیب اشکال قانونی، سیاسی، مذهبی، زیبایی شناختی یا فلسفی) (و به طور خلاصه، ایدئولوژیکی) کم‌ویش به سرعت تغییر می‌کند (مارکس به‌نقل از الکساندر، ۱۳۹۳، ص ۵۶). محققانی که از رویکرد بازتاب استفاده می‌کنند، ممکن است تغییرات اجتماعی را در طول زمان نیز رصد کنند (الکساندر، ۱۳۹۳، ص ۵۸)؛ به این معنا که آثار هنری تولیدشده در بستر جامعه، همگام با تغییرات اجتماعی متحول خواهند شد و پژوهش‌گر می‌تواند سیر تاریخی این تحولات را مطالعه کند.

مطالعات ذیل رویکرد بازتاب، اساساً شکلی از تحلیل اسنادی، مطالعه اسناد معاصر یا اسناد تاریخی هستند. این اسناد تنها داده‌های مکتوب نیست و می‌تواند دیداری یا شنیداری، همچون نقاشی یا موسيقی نیز باشد. ویژگی مهم تحلیل اسنادی آن است که پژوهش‌گران را قادر می‌سازد گذشته را به خوبی زمان حال مطالعه کنند. از این جهت، آثار هنری تاریخی می‌توانند سرخ‌هایی را از ادوار گذشته به ما عرضه کنند (الکساندر، ۱۳۹۳، ص ۷۳).

۵. قلمدان و قلمدان‌سازی ایرانی

قلمدان یکی از وسایل اهل کتابت است که در بیشتر موقع با چسباندن لایه‌های کاغذی با سریش بر روی یکدیگر و یا با خمیر مقوای ساخته می‌شود و درنهایت با تزیینات منقوش می‌شود و جلا داده می‌شوند (یاوری و ابتهاج همدانی، ۱۳۹۰، صص ۲۵-۲۷). قلمدان‌نگاری، نقاشی آبرنگ با اسلوب «پرداز»، بر روی قلمدانِ مقوایی است که از اوآخر سده یازدهم قمری (قرن هفدهم میلادی) در ایران رایج شد. بسیاری از نقاشان سده‌های دوازدهم و سیزدهم قلمدان‌نگار هم بوده‌اند و برخی نیز تمام فعالیت خود را به این هنر اختصاص داده بوده‌اند. شاید بتوان رواج قلمدان‌نگاری را با عواملی چون کاهش مصوّرسازی کتاب در دربار ایران، پیدایش حامیان جدید از میان دولتمردان شهری مرتبط دانست (پاکباز، ۱۳۹۰، ص ۳۸۵). قلمدان از نظر اجتماعی نمایانگر حرفة کاتبان و نویسنده‌گان بود که در تمام اوقات یکی از آن‌ها را همراه خود داشتند. در پاره‌ای از اوقات قلمدان نمادی از عنایات ملوکانه به طبقه کاتبان بوده‌است. وقتی سلطان یا حاکمی قلمدانی به شخصی عطا می‌کرد، همگان می‌دانستند که شاهین اقبال بر دوش کاتب نشسته‌است و احتمالاً به وزارت و یا منصبی اداری گماشته خواهد شد و متقابلاً پس‌گرفتن قلمدان نشان از عزل صاحب منصب بود (شهری، ۱۳۷۱، ج ۱، صص ۶۸ و ۶۹).

قلمدان‌هادر اشکال گوناگونی ساخته می‌شند؛ ولی گونه‌فرآگیرتر آن‌ها مستعمل بر غالافی است که در فارسی باتام «طلبه» از آن یاد شده‌است. هم‌چنین محفظه‌ای کشوبی درون غلاف داخل می‌شود که در فارسی آن را «زبانه» می‌خوانند (خلیلی، ۱۳۸۶، ص ۲۱۵). درباره تزیینات قلمدان‌ها باید گفت که عمدۀ سبک‌ها و موضوعات نقاشی و تزیینات مورداستفاده در این گونه از آثار صحنه‌های شلوغ جنگ، رویدادهای تاریخی با تمامی جزییات، نقاشی گل و مرغ، چهره رجال فاجاری و نقش‌مایه‌های اروپایی همچون صحنه‌های مسیحی، پیکرهای دورهٔ ویکتوریایی انگلستان و منظره‌های شهری اروپایی بوده‌است (پاکباز، ۱۳۸۵، ص ۱۶۷).

۶. قلمدان بی‌نام موجود در گنجینه موزهٔ ملک تهران

قلمدان لاکی با شماره اموال ۱۳۹۳۰۵۰۰۰۲۹ موزه و کتابخانه ملی ملک، یکی از آثار موجود در گنجینه این مجموعه است که در سال ۱۳۱۶ ش توسط واقف آن، حاج حسین آقا ملک، برای نگهداری و نمایش به ثبت رسیده‌است. متأسفانه هیچ اطلاعی درباره هنرمند سازنده و نقاش و تاریخ خلق قلمدان مذکور در دست نیست و به نظر می‌رسد هنرمند از ثبت این مشخصات بر روی اثر امتناع ورزیده باشد. تنها همین مشخصات مربوط به تاریخ ثبت اثر در موزه، موجود است.

۱- شیوه‌ای در نقاشی است که با بی‌شمار نقاط و ضربه‌های ریز قلم موجا می‌شود. این روش در نقاشی ایرانی و بهویژه فرنگی‌سازی استفاده می‌شده است (پاکباز، ۱۳۹۰، ص ۱۱۸).

تصاویر طبله قلمدان که شامل نقاشی شاخصی بر سطح فوقانی طبله قلمدان (غلاف) و چهار تصویر در قسمت‌های جانبی به صورت دو به دو کار شده است، دارای مضامین درباری، مجالس و جشن‌های شاهانه و هم‌چنین تصویر مجلس شیخ صنعت و دختر ترسا (مسیحی) است که در قلمدان نگاری دوران قاجار مرسوم و رایج بوده است. ولی آنچه که این قلمدان را شاخص و منحصر به فرد می‌نمایاند، نقاشی‌های تصویرشده بر روی زبانه قلمدان (نقاشی‌های بدنۀ کشوی داخل قلمدان) است (جدول ۱).

شماره	نقاشی‌های زیرلاکی قلمدان
تصویر ۱: نقاشی سطح فوقانی غلاف قلمدان	
تصویر ۲: نقاشی سطح جانبی غلاف قلمدان	
تصویر ۳: نقاشی سطح جانبی غلاف قلمدان	
تصویر ۴: نقاشی سطح جانبی زبانه قلمدان	
تصویر ۵: نقاشی سطح جانبی زبانه قلمدان	

جدول ۱

نقاشی‌های رویه غلاف و زبانه قلمدان
لایی موجود در گنجینه مؤمنه‌ملک (طراطح)
جدول از نویسندهان

نقاشی‌های منقوش بر زبانه قلمدان لاکی، ۴ عدد است که به صورت دویه‌دو در دو طرف زبانه و در کادرهای افقی و بیضی شکل تصویر شده‌اند. تصویری که می‌توان ابتدا به آن پرداخت، نمایی از داخل نانوایی است که علاوه روایی در مقابل آن تجمع کرده‌اند و در حال اعتراض‌اند. دست‌های گره‌کرده و بالاً آمده مردم که چیزی شبیه به پول یا اسکناس در دستشان دیده می‌شود و مأمور محاسب به همراه پیکرهای نیمه‌عربیانی که در مقابل آنان ایستاده‌اند، این اعتراض را نمایش می‌دهند. وجود افراد نیمه‌عربیانی که توسط مأمور دستگیر شده‌اند، نشان از وضعیت پیچیده نان و نانوایی و در همین راستا، نشان از وضعیت نابه‌سامان معیشتی جامعه نقاش دارد. نانوایی با وجود کمبود نان در قفسه‌ها، با دقت در حال توزین نان است (سمت چپ تصویر ۴).

در نقاشی دوم که در کنار نقاشی اول خلق شده، دشته عظیم بازنمایی شده‌است که به دلیل وجود انبوی اجساد بی‌کفن، اجساد کفنه شده، مقبره‌ها و سنگ‌قبرها، نمایی از گورستان را به مخاطب می‌نمایاند؛ گورستانی که اجساد در آن دفن نشده‌اند و بر روی هم انباشته شده‌اند و تعدادی از این اجساد کفن دارند و تعداد دیگری عربیان و نیمه‌عربیان هستند. وجود این تفاوت به‌حتم بدلیل نبوده است؛ چراکه افراد عربیان با ظاهری غیرعادی ترسیم شده‌اند و به‌نظر می‌رسد که دارای بیماری‌هایی بوده‌اند و بدنشان تیره‌تر و لاغر است و با موهای ریخته سر تصویر شده‌اند. از طرفی وجود حوضچه‌ای مسقف در مرکز نقاشی که می‌تواند نمادی از غسال‌خانه گورستان باشد و اجسادی با ظاهری بیمار و بدون کفن و دفن به‌یقین نشان از دو موضوع دارد: یکی شیوع بیماری واگیردار و مرگ‌ومیر در پی آن و دیگری فقر صاحبان اموات برای کفن و دفن امواتشان (سمت راست تصویر ۴).

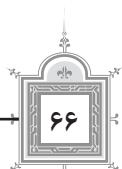
دو تصویر دیگر در آنسوی زبانه قلمدان شرایط اجتماعی و خیتم‌تری را به نمایش گذاشته‌اند. در نقاشی سمت راست جمعی از انسان‌های عربیان، با ظاهری نامتعارف، بدنی رنجور و لاغر که استخوان‌های بدنشان از زیر پوست تیره آن‌ها کاملاً مشخص است و موهای سرشان گری (کچلی) گرفته است، با چهره‌ای وحشی و غصب‌آلود، همگی به‌سوی نوجوانی که تکه‌ناتی در دست دارد، در حال حمله هستند. نقاش به‌شیوه‌ای هنرمندانه حالت ترس و وحشت را در چهره نوجوان ایجاد کرده است. وضع ظاهر و لباس‌های نوجوان نشان می‌دهد که از وضعیت اجتماعی و اقتصادی به‌مراتب بهتری برخوردار است و با هجمه‌کنندگان نسبت چندانی ندارد. در گوشۀ سمت چپ نقاشی و همچنین در زیر پای این نوجوان، دو نفر به‌دلیل ضعف جسمانی، از حال رفتۀ اند و بر روی زمین افتاده‌اند و توان حمله را نیز ندارند. فرد دیگری نیز در سمت راست تصویر حضور دارد که در کنار آتش نشسته است و به‌نظر می‌رسد علوفه و یا شاخه‌هایی از گیاهان را در دست دارد و یا در حال پختن آن‌ها است (سمت راست تصویر ۵).

آخرین نقاشی از چهار نقاشی زبانه قلمدان، روایتی از حمله تعدادی انسان تقریباً عریان، به مرکبی (اسب یا ...) است که شاید هنوز نیمه جانی در بدن دارد. انسان‌های مهاجم دقیقاً همان ویژگی‌های ظاهری‌ای را دارند که انسان‌های عریان در نقاشی‌های قبل دارا بودند. در میانه قاب تصویر، مرکبی را می‌بینیم که با چشمانی نیمه‌باز و با حالتی رنجور، به دلیل تکه‌شدن بدنش درحال دردکشیدن و جان دادن است. انسان‌های عریان و رنجور، وحشیانه به این حیوان هجوم آورده‌اند و درحال قطعه‌قطعه کردن آن هستند. نقاش، زیر کانه حرص، طمع و میزان فقر، گرسنگی و درنده‌خوبی این مردمان را با به تصویر کشیدن نزاعی خونین بر پیکر این حیوان ظاهرآ به دلیل به چنگ آوردن گوشت بیشتری از آن- تصویر کرده‌است. دو سگ نیز درحال بلعیدن باقی مانده گوشت تن حیوان هستند. در گوشۀ سمت راست تصویر نیز مردی رنجور دیگرچه‌ای را بر آتش نهاده‌است و به نظر می‌رسد که در حال پختن غذا است (سمت چپ تصویر^۵).

تصاویر منقوش بر بدنۀ قلمدان، مطابق سنت رایج با تصاویر تزیینی خوش‌رنگ‌ولعابی تزیین شده‌اند که مربوط به داستان شیخ صنعتان است؛ ولی در تقابل با آن، در سطح داخلی و روی زبانه قلمدان واقعیات اجتماعی دوران زیست نقاش ترسیم شده و بازتاب یافته‌است. ظاهری زیبا همانند پوسته‌ای دروغین روی واقعیت درونی را پوشانده‌است. در بررسی و تحلیل اجزای این چهار نقاشی تصویر شده بر روی زبانه قلمدان، می‌توان متوجه وجود خط سیری واحد در روایت هنری و مضامین اجتماعی رفتباری در آن‌ها شد. از این جهت، به نظر می‌رسد که نقاش در همین فضای مختصراً که در اختیار داشته، سعی کرده‌است تا اوضاع بحران‌زده و مرگ‌بار جامعه پیرامون خود را ترسیم کند و برای حفاظت از هر نوع حک‌واصلاح، آن را درون غلاف شیئی فرهنگی (قلمدان) پنهان کند.

۷. واقعه قحطی بزرگ ایران در خلال جنگ جهانی اول

با وجود بی‌طرفی ایران در جنگ جهانی اول، در طول این جنگ ضربات و خسارات جبران‌ناپذیری بر پیکر میهن و ملت ایران وارد آمد. ورود بی‌محابای قوای بیگانه و نیروهای متخاصم به خاک ایران، در فقدان دولتی قوی، متمرکز و کارآمد، هرج و مرج و ناامنی و پراکندگی و بی‌ثباتی بیشتر و درنتیجه قحطی بزرگی را رقم زد و به تشدید ضعف دولت مرکزی و خامت وضع اقتصادی و اجتماعی مردم ایران منتهی شد. درنتیجه ایران بی‌طرف که با هیچ کشوری در جنگ نبود، تقریباً به اندازه کشوری درحال جنگ خسارت و خرابی و تلفات را متحمل شد. از این‌رو شمار زیادی از مردم ایران، در ابعادی باورنکردنی به ورطۀ مرگی هولناک افتادند (مجد، ۱۳۸۷، ص۷). اخبار و گزارش‌های مربوط به این

قحطی، در روزنامه‌های آن زمان و محدود کتاب‌های تاریخی آن دوره و خاطرات بعضی از رجال و دست‌اندرکاران، از جمله خاطرات بعضی از افسران انگلیسی که در آن دوره در ایران حضور داشته‌اند و از نزدیک شاهد ماجرا بوده‌اند، تاحدوی منعکس شده است که بخش‌های مرتبط با پژوهش حاضر را ذکر خواهیم کرد.

جان لارنس کالدول^۱، وزیر مختار آمریکا در ایران در گزارشی با عنوان «فقر و رنج در ایران» به تاریخ ۴ اکتبر ۱۹۱۷ در تشریح قحطی فزاینده و اوضاع نانوایی‌ها می‌نویسد: «در نانوایی‌های عمومی افراد زیادی گرد می‌آیند و هر کدام منتظر نوبت یا اقبال خود برای خرید نان می‌شوند و اغلب نامید و گرسنه رانده می‌شوند. مأموران نظامی در این نانوایی‌ها مستقر می‌شوند تا نظم را برقرار کنند و افراد سمج و گرسنه را عقب نگه دارند. نتیجه آن است که اغلب، بلوایی برپا می‌شود و در موادی خون‌ریزی هم شده است. متکدیان چندبرابر شده‌اند^۲ و صدها تن از آن‌ها در خیابان‌ها به‌شكلی اسفبار می‌گردند و گدایی می‌کنند و گاهی اوقات فردی را محاصره می‌کنند و به او هجوم می‌برند» (مجد، ۱۳۸۷، ص ۳۸).

تصویر ناهنجار بعدی در همین ماه در روزنامه محلی مفتشر ایران به ثبت رسیده است: «فقر ادرب دکاکین خبازان و سایر فروشنده‌گان ارزاق، هیئتی تشکیل داده و به‌مجرد اینکه یک نفر شخص آبرومند با هزاران زحمت و مشقت از برای بستگان و عیال خوش تحصیل دو قرص نان یا یک سیر حبوبات دیگر می‌کند، بر سر آن بیچاره ریخته، غارت‌ش می‌کنند. بلکه در حین غارت جیب و بغل اوراخالی [می‌کنند]» (مفتشر ایران، ۱۳۳۶، ش ۲). در گزارش‌ها و اخبار به‌دست‌آمده از وضعیت ارزاق عمومی و هم‌چنین گندم و نان، جفرسون کفری^۳ کاردار وقت آمریکا، در گزارشی به تاریخ ۹ اکتبر ۱۹۱۷ م چنین می‌نویسد: «صف‌های طویل جمعیت، ساعت‌ها بیرون نانوایی‌ها منتظر می‌شوند تا شاید نانی با کیفیت بسیار نازل و با قیمتی بسیار گزاف بخرند» (کفری به‌نقل از مجلد، ۱۳۸۷، صص ۳۵ و ۳۶). خانم وايلدر پی: الیس^۴، درباره وضعیت نابه‌سامان و فوق بحرانی جامعه در تلگرافی به تاریخ ۹ اکتبر ۱۹۱۷ م، از ارومیه خطاب به کمیته امداد آمریکا در نیویورک چنین می‌نویسد: «تعدادی از گرددگان آواره شده از رسته‌های کوهستانی، با ژنده‌پاره‌هایی و صف‌نشدنی به عنوان لباس بر تن، غوطه‌ور در کثیفی‌های بسیار و قحطی و بیماری، مانند سگ‌های ولگرد بر سر لاشه مرداری باهم مبارزه می‌کنند» (الیس به‌نقل از مجلد، ۱۳۸۷، ص ۶۱).

روزنامه محلی دیگری در ماه صفر ۱۳۳۶ق / نوامبر ۱۹۱۷ م این تصویر را از فاجعه ارائه می‌دهد: «آیا از منظره‌های رقت‌آور دکان‌های نانوایی، که آن صدای هر شنونده‌ای را که دلش از آن سخت‌تر نباشد گریان می‌نماید، بنویسم؟ یا از] محتکرین بی‌انصاف با اسب و کالسکه از روی اجساد مطهر آن‌ها می‌گذرند و پوزخند می‌زنند[؟] فکر می‌کنم

1. John Lawrence Caldwell
2. Jefferson Caffery
3. Wilder P. Ellis

که از این اطفال خردسال به سن پنج ساله و هفت ساله قلم را به جولان درآوریم که هنگام عبور کردن، از گرسنگی، گردن‌ها کج، رنگ پریده، لخت و برهنه برای لقمه‌ای نان هزاران التماس می‌کنند» (کاشف اسرار، ۱۳۳۶، ش ۱۱).

در بررسی روزنامه‌ها و گزارش‌های روزانه درباره مرگ‌ومیر ناشی از گرسنگی و قحطی، روزنامه ایران در تاریخ ۲ نوامبر ۱۹۱۷ می‌نویسد: «گزارشی از تبریز نشان می‌دهد که روزانه تعداد زیادی از مردم دراثر گرسنگی در ساچه‌بلاع می‌میرند» (مجد، ۱۳۸۷، ص ۴). هم‌چنین روزنامه رعد در ۲۷ نوامبر ۱۹۱۷ م، گزارشی درباره اوضاع کردستان دارد: «هر روز تعداد زیادی از مردان و زنان دراثر گرسنگی می‌میرند. روس‌ها تمام جو موچه در بازار را برای اسب‌هایشان جمع‌آوری کرده‌اند» (رعد، ۲۷ نوامبر ۱۹۱۷). شاهدی عینی در خاطرات خود، تعداد کسانی را که دراثر قحطی در همان سال اول در تهران درگذشته‌اند، دست‌کم ۳۰،۰۰۰ نفر ذکر کرده‌است که اجسادشان در خیابان‌ها و معابر پایتخت پراکنده بوده‌است. به علاوه در مرده‌شیوخانه‌ها اجساد را در پشت‌های بزرگ روی هم انباشته می‌کرده‌اند و سپس در گورهای دسته‌جمعی دفن می‌کرده‌اند (عمیدی نوری، ۱۳۸۱، ص ۳۷ و ۳۸). دانوهو^۱، خبرنگار مشهور جنگی که به ارتش انگلستان پیوسته بود، در ژانویه ۱۹۱۸ م مشاهدات خود را از فاصله میان ماهی دشت تا کرمانشاه، چنین می‌نویسد: «در کنارهای رودخانه‌ای که کنار جاده بود گروهی از گرسنگان استراحت می‌کردند. اعضای آن که مردان و پسران بودند تقریباً نیمه‌برهنه بودند؛ اندک لباسی که بر تن داشتند، کهنه‌پارچه‌هایی آویخته بر بدن‌های رنجورشان بود و به نظر می‌رسید همه دراثر گرسنگی، اوضاع جسمی بدی داشتند. روشن بود که کار برخی از آن‌ها تمام است. آن‌ها قادر نبودند کار بیشتری انجام دهند و دراز کشیده و منتظر فرشته مرگ بودند [...] و از ناچاری مشتی ریشه گیاهان یا علف‌های درشت را گاز می‌زندند» (Donohoe, 1919, pp 103-104). در ۱۴ فوریه ۱۹۱۸ م دکتر ساموئل جردن^۲ رئیس کالج آمریکایی در تلگرافی چنین می‌نویسد که تنها در تهران چهل هزار بینوا وجود دارد. مردم مردار حیوانات می‌خورند و زنان نوزادان خود را سر راه می‌گذارند. در توصیف گسترش بیماری‌ها و وضعیت خواراک در دوران قحطی، در ۴ می ۱۹۱۸ م، دکتر ساموئل جردن به چارلز ویکری^۳ در نیویورک در بخشی از تلگراف خود چنین بیان می‌کند: «قحطی برخلاف انتظار روبه‌افزایش است و با همه‌گیری گسترده تیفوئید و تیفوس همراه شده‌است. مواد غذایی را تقریباً نمی‌توان تهیه کرد؛ قیمت‌ها هنگفت است؛ مردم علف، سگ، مردار حیوانات و حتی انسان را می‌خورند» (جردن به نقل از مجد، ۱۳۸۷، صص ۴۵-۴۸).

1. M.H. Donohoe
2. Dr. Samuel Jordan
3. Charles Vickery

در توصیف وضع جسمانی مردمان قحطی‌زده، فرانسیس وايت^۱ دیر هیئت نمایندگی آمریکا که از بغداد به تهران در حال سفر بوده است، در گزارشی در آوریل ۱۹۱۸ م ذکر می‌کند: «در تمام طول جاده، کودکان برخene را که جز پوست و استخوان نیستند می‌توان دید. اندازه دور پای آن‌ها بیش از سه اینچ نیست. صورت‌هایشان رنگ‌پریده، پای چشمانشان گودافتاده و پوستشان چون سالخوردگان هشتادساله چروکیده است. فقر همه‌جا را گرفته است و مردم از ناچاری علف و یونجه می‌خورند» (وايت به‌نقل از مجد، ۱۳۸۷، صص ۵۰ و ۵۱). لیونل چارلز دنسترویل^۲ از امرای ارتش انگلستان در ایران که سال ۱۹۱۸ وارد ایران شد، به ذکر صحنه‌ای از ماجراهای نان‌سنگک می‌پردازد که گلهٔ تماشاگران گرسنه به‌سوی پسرکی هجوم می‌آورند و آن‌چنان از دحام می‌کنند که پسرک زیر دست و پای گرسنگان تا پای مرگ می‌رود. او این اتفاق را کاملاً وحشیانه، توصیف می‌کند (Dunster-ville, 1920, p111).

دانوهو دربارهٔ تلفات گستردۀ و فجایع انسانی در شهر همدان نیز مواردی را این چنین بیان می‌کند: «کنسول بریتانیا در همدان، براساس آماری رسمی، شمار قربانیان قحطی را روزانه دویست نفر اعلام کرد. همدان شهر وحشت بود؛ اجساد دفن نشدهٔ قربانیان، اعم از زن و مرد و کودک، در خیابان‌ها و اطراف مقرهای انگلیسی‌ها ریخته بود. بازماندگانی که گرسنگی آن‌ها را به پوست و استخوان تبدیل کرده‌است، گیاه‌خوار شده‌اند» (Donohoe, 1919, pp 117-118). در روزنامه‌ای آمده‌است: «گوشت خر و یابوی مرد در خیابان‌ها افتاده و سگ‌ها اطراف او را گرفته می‌خورند. فقرا هم اجتماع کرده و با سگ‌ها و با هم‌دیگر منازعه می‌کنند» (اخوت، ۱۳۸۶، ص ۲۵۴). از دیگر صحنه‌های فاجعه‌آمیز ثبت شده آن است که «در هر گوشۀ که اسب و قاطر و خر نیم‌جانی به خیال استراحت افتاده و خواسته باشند غلطی زده نفسی بی‌ایسایند، فوراً فقرای شهر بدون بیم و تصور مؤاخذه بر سر آن حیوان زنده ریخته، با دندان و ناخن زنده‌زنده قطعات گوشت از بدن آن حیوان جدا ساخته، خام خام فرومی‌برند؛ چنان‌که هر بیننده از مشاهده این حال بی‌اختیار اشکش فرومی‌ریزد» (مفتش ایران، ۱۳۳۶، ش ۲).

این تنها بخش کوتاهی از توصیفات و گزارش‌های باقی‌مانده از دوران قحطی بزرگ ایران در خلال جنگ جهانی اول است که قطعاً کمک شایانی به پژوهش حاضر برای بررسی نقاشی‌های مرتبط با این موضوعات و انطباق نقاشی‌ها با تاریخ اجتماعی دوران قحطی خواهد بود. براین اساس، در جدول ۲ جزئیات تاریخ اجتماعی قحطی بزرگ و گزارش‌های برچای‌مانده از آن، با جزئیات نقاشی‌های زبانه قلم‌دان مدنظر مطابقت داده می‌شود (جدول ۲).

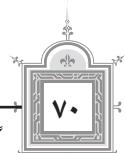
1. Francis White
2. L. C. Dunsterville

ردیف	گزارش‌های تاریخی از قحطی بزرگ ایران	بازتاب گزارش‌های قحطی در جزئیات نقاشی‌های قلم‌دان مورد مطالعه
۱	صفهای طویل جمعیت‌پرورون ناتوانی‌ها	
۲	استقرار مأموران نظمیه در ناتوانی‌ها برای ایجاد نظام و عقبنزگه داشت افراد گرسنه	
۳	پشته‌های بزرگ اجساد مردم در مقابل درب مرده‌شون خانه‌ها با پوست‌هایی چروکیده و بعضی بدون کفن	
۴	کودکان برهنه با بدنسی لاغر و «پوست واستخوان» پوست‌های رنجور و چروکیده و بیمار و شیوع بیماری‌های تیفوس و تیفوئید	
۵	ناتوانی گرسنگان قحطی زده از راه رفت و حرکت کردن، و درازکشیدن شان روی زمین	
۶	حمله دسته جمعی فقرابه پسرکی نان به دست	

جدول ۲

نقاشی‌های رویه غلاف و زبانه قلم‌دان
لکی موجود در گنجینه مؤذن ملک (طراحی
جدول از نویسندهان)

ردیف	بزرگ ایران	گزارش‌های تاریخی از قحطی	بازتاب گزارش‌های قحطی در جزئیات نقاشی‌های قلم‌دان مورد مطالعه
۷	خوردن علف، یونجه و ریشه گیاهان		
۸	بدن‌های نیمه‌برهنه (پوششی در حذّتکه پارچه‌ای کهنه)		
۹	قحطی‌زدگانی نیمه‌برهنه با ژنده‌پاره‌هایی کثیف و بدنهای آلوده در حال مبارزه بر سر مردار حیوانات، درحالی‌که سگ‌ها هم منتظرند تا چیزی به آن‌ها برسد.		

ادامه جدول ۲

مطابقت صحنه‌های تاریخی گزارش شده
از قحطی بزرگ ایران با جزئیات
نقاشی‌های زبانه قلم‌دان لاکی مدنظر
(نویسنده‌گان)

گزارش‌های تاریخی قحطی بزرگ با نقاشی‌های زبانه قلم‌دان لاکی مدنظر (جدول ۲) تطابق دقیق و ریزیمنهای دارد و نقاش با وجود محدودیت بسیار در خلق این تصاویر به دلیل سطوح کوچک زبانه قلم‌دان - در مصور کردن اتفاقات و بحران‌های اطراف خود با بیشترین جزئیات سعی فراوانی داشته است. بی‌شک نگاه تیزبین و اندیشهٔ متفاوت این هنرمند در خلق این اثر، می‌تواند نقطهٔ عطفی در هنر اجتماعی (رئالیسم اجتماعی) و معاصر ایران به شمار آید.

۸. نتیجه‌گیری

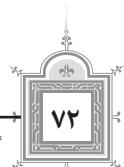
جامعه‌شناسی و آثار هنری، رابطه‌ای دوسویه دارند. از سویی تحلیل آثار هنری مدارکی تکمیلی از نحوه زندگی و تعامل گروه‌های مختلف جامعه به ویژه از ادوار گذشته که امروزه بررسی و مشاهده مستقیم آن‌ها ممکن‌پذیر نیست، ارائه‌می‌دهند و از سوی دیگر، مطالعهٔ جامعهٔ مرتب‌با تولید اثر هنری، به رفع ابهامات موجود در اثر هنری کمک می‌کند. بنابراین مستندات تاریخی و اجتماعی، به دلیل قحطی بزرگ ایران در خلال سال‌های ۱۲۹۶ ش.الی ۱۳۰۱ ش.الی، به دلایل متعدد از جمله اشغال ایران توسط قوای متفقین در جنگ جهانی اول و ضعف و بی‌کفایتی حاکمیت مرکزی

ایران، جامعه ایران دست‌خوش وضع رقتباری شد که تمام ارکان زندگی فردی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مردم آن دوره را متحول کرد. بررسی تصاویر و پیکرهای منقوش بر زبانه قلمدان لاکی مدنظر و تطبیق آن‌ها با تاریخ اجتماعی دوران قحطی بزرگ ایران و گزارش‌های دقیق ثبت‌شده از این دوره، نشان می‌دهد که بین نقاشی‌ها و گزارش‌های تاریخی از جامعه آن روز انطباق قابل توجهی وجود دارد. با ارزیابی داده‌های جدول ۲ مشاهده شد که صحنه‌های تاریخی گزارش شده از قحطی بزرگ ایران با جزئیات دقیقی در عناصر تصویری نقاشی‌های قلمدان لاکی بازتاب داده شده است. ظاهر بیمار و گرسنه پیکره‌ها، جسم رنجور و لاغر و تقریباً عربان افراد در کشمکش برای زنده‌ماندن، اجساد انباسته شده مردم و نانوایی‌های مملو از جمعیت گرسنه و درگیری و نزاع بر سر گوشت مردار حیوانی بی‌نوا و یا تکه‌نانی کوچک، با ظرفیتی مثال‌زنی در کادرهای کوچک نمای جانبی زبانه قلمدان، عیناً مشابه گزارش‌های تاریخی و هم‌چنین مشاهدات هنرمند از جامعه خود بازنمایی شده‌اند. بر همین اساس این چهار نقاشی کوچک، تصویری دقیق از جامعه دوران خلق خود، یعنی جامعه قحطی زده ایران را بازتاب داده‌اند و به قولی آینه و پژوهش صدای جامعه خویش‌اند. هم‌چنین دقت بازتاب این واقعه اجتماعی در نقاشی‌های قلمدان لاکی موزه ملی ملک قابل توجه ارزیابی می‌شود؛ تاحدی که همین چهار نقاشی کوچک، تصویری واضح از دوران قحطی و وضعیت اجتماعی و فرهنگی مردم در انتهای سلسله قاجار به مخاطب خود نمایش می‌دهند و نقطه عطفی در هنر واقعیت‌گرای اجتماعی ایران در دوران قاجار به حساب می‌آیند. شناسایی آثاری از این دست که به عنوان اسناد تاریخی قابل توجه هستند، می‌تواند موضوعی بالهیئت برای پژوهش‌های آتی باشد.

منابع

کتاب

- اخوت، میرزا عبدالجواد. (۱۳۸۶). از طبایت تا تجارت: خاطرات یک تاجر اصفهانی: حاج میرزا عبدالجواد اخوت. تهران: تاریخ ایران.
- الکساندر، ویکتوریا. (۱۳۹۳). جامعه‌شناسی هنرها: شرحی بر اشکال زیبا و مردم‌پسند هنر. (چ ۲). (اعظم راودراد، مترجم). تهران: متن.
- بارنت، سیلوان. (۱۳۹۱). راهنمای تحقیق و نگارش در هنر. (بی آواکیان، مترجم). تهران: سمت.
- پاکباز، رویین. (۱۳۸۵). نقاشی ایرانی: از دیرباز تا امروز. (چ ۵). تهران: زرین و سیمین.
- پاکباز، رویین. (۱۳۹۰). دایرة المعارف هنر. (چ ۱۱). تهران: فرهنگ معاصر.
- خلیلی، ناصر. (۱۳۸۶). کارهای لاکی. (سودابه رفیعی سخابی، مترجم). تهران: کارنگ.
- شهری، جعفر. (۱۳۷۱). طهران قدیم. (چ ۱). (چ ۳). تهران: بینا.

عمیدی نوری، ابوالحسن. (۱۳۸۱). *یادداشت‌های یک روزنامه‌نگار*. تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران.

فرهاد، معصومه؛ مکوپیلیامز، میری؛ رتیگ، سایمون. (۱۴۰۱). *سوق مجموعه‌داری: گنجینه آثار لاتین ایران در عصر قاجار از مجموعه عزت‌ملک سودآور*. (علی‌رضا بهارلو و کیانوش معتمدی، مترجمان). ساری: خانه فرهنگ و هنر مان.

مجد، محمدقلی. (۱۳۸۷). *قططی بزرگ*. (محمد کریمی، مترجم). تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی.

یاوری، حسین؛ ابتهاج همدانی، هلیا. (۱۳۹۰). *سیری در قلمدان‌های لاتین‌روغنی ایران* (با تأکید بر قلمدان‌های لاتین دوره قاجار). تهران: سیما دانش.

مقاله

سجادی باغدادانی، سیده؛ خواجه‌احمد عطاری، علی‌رضا؛ آشوری، محمدتقی؛ خدامی، علی‌رضا. (۱۴۰۰). «*مطالعه تحولات سیاسی و فرهنگی دوره شاه‌تهماسب صفوی و تأثیر آن در نقاشی این دوره با توجه به نظریه بازتاب*». *فصل نامه علمی نگره*، ۱۶(۵۸)، صص ۸۹-۱۰۳.

فاضلی، نعمت‌الله. (۱۳۷۴). «درآمدی بر جامعه‌شناسی هنر و ادبیات». *فصل نامه علوم اجتماعی* (دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی)، ۴(۸-۷)، صص ۱۰۷-۱۳۳.

نایفی، صدیقه؛ جوانی، اصغر؛ مریدی، محمدرضا. (۱۳۹۷). «*بازتاب قلندران صفوی در نگاره "شتر ترکیبی همراه با ساربان"*». *فصل نامه جامعه‌شناسی هنر و ادبیات*، ۱۰(۱)، صص ۱۵۳-۱۸۷.

نایفی، صدیقه؛ جوانی، اصغر؛ مریدی، محمدرضا. (۱۳۹۷). «*حاکمیت بر رعایا: بازتاب ایدئولوژی صفویان در نقاشی‌های "مرد سواربراسب و فیل ترکیبی" (پیکره در پیکره)*». *فصل نامه تاریخ و تمدن اسلامی*، ۲۸(۱۴)، صص ۱۲۱-۱۵۸.

روزنامه و نشریه

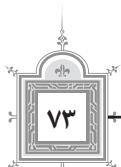
رعد، ۲۷ نوامبر ۱۹۱۷.

کاشف اسرار، ۱۳۳۶، ش ۱۱.

مفتش ایران، ۱۳۳۶، ش ۲.

منابع اینترنتی

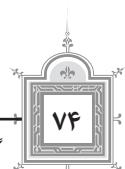
۱۳۳۰۳۴ قلمدان لاتین با نقش زندگی اجتماعی - دوره تاریخی: نامعلوم در www.2n.ir

English Translation of References

Books

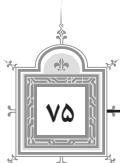
- Alexander, Victoria. (1393/2014). *“Jāme’e-šenāsi-ye honar-hā: Šarhi bar aškāl-e zibā va mardom-pasand-e honar”* (Sociology of arts). Translated by A’zam Ravadrad. Tehran: Matn. [Persian]
- Amidi Nouri, Abolhassan. (1381/2002). *“Yāddāsthā-ye yek ruznāme-negār”* (Notes of a journalist). Tehran: Mo’assese-ye Motale’āt-e Tārix-e Mo’āser-e Irān (Institute for Iranian Contemporary Historical Studies). [Persian]
- Barnett, Sylvan. (1391/2011). *“Rāhnāmā-ye tahqiq va negāreš dar honar”* (Guide to research and writing in art). Translated by Betty Avakian. Tehran: SAMT (The Organization for Researching and Composing University Textbooks in the Islamic Sciences and the Humanities). [Persian]
- Donohoe, Martin Henry. (1919). *“With the Persian Expedition”*. London: Edward Arnold. [Persian]
- Dunsterville, Lionel Charles. (1920). *“The Adventures of Dunsterforce”*. London: Edward Arnold. [Persian]
- Farhad, Masoumeh; McWilliams, Mary; & Rettig, Simon. (1401/2022). *“Šowq-e majmu’e-dāri: Ganjineh-ye āsar-e lāki-ye Irān dar ‘asr-e qājār az majmu’e-ye Ezzat-Malek-e Sudāvar”* (The passion of collecting, the treasure of Iranian lacquer works in the Qajar era from the collection of Ezzet Malek Soudavar). Translated by Alireza Baharlu and Kianoush Motamedi. Sari: Xāne-ye Farhang va Honar-e Mān (Maan Center). [Persian]
- Khalili, Nasser. (1386/2007). *“Kārha-ye Lāki”* (Lacquer works). Translated by Soudabeh Rafiei Sakhayi. Tehran: Kārang. [Persian]
- Majd, Mohammad Gholi. (1387/2008). *“Qahti-ye bozorg”* (great famine). Translated by Mohammad Karimi. Tehran: Mo’assese-ye Motale’āt va Pažuheš-hā-ye Siyāsi (Political Studies and Research Institute). [Persian]
- Okhovvat, Mirza Abdul-Javad. (1386/2007). *“Az tebābat tā tejārat: Xāterāt-e yek tājer-e Esfahāni: Hāj Mirzā ‘Abd-ol-Javād-e Oxovvat”* (From medicine to business, memories of an Isfahanian businessman). Tehran: Našr-e Tārix-e Irān. [Persian].

- Pakbaz, Ruyin. (1385/2006). “*Naqāši-ye Irāni az dirbāz tā emruz*” (Iranian painting from ancient times to today) (5th ed.). Tehran: Zarrin va Simin. [Persian]
- Pakbaz, Ruyin. (1390/2011). “*Dāyerat ol-ma’aref-e honar*” (Encyclopaedia of Art). (11th ed.). Tehran: Farhang-e Mo’āser. [Persian]
- Shahri, Jafar. (1371/1992). “*Tehrān-e qadim*” (Old Tehran) (Vol.1). (3rd ed.). Tehran: Binā. [Persian]
- Yavari, Hossein; & Ebtahaj Hamdani, Helia. (1390/2011). “*Seyri dar qalam-dān-hā-ye lāki-roqani-ye Irān*” (A survey of Iranian lacquer and oil pencil cases). Tehran: Simā-ye Dāneš (Simaye Danesh Book Publisher). [Persian]

Articles

- Fazeli, Nematollah. (1374/1995). “Darāmadi bar jamee-e-šenāsi-ye honar va adabiyāt” (An introduction to the sociology of art and literature). *Fasl-nāme-ye ‘Olum-e Ejtemā’ee* (Social Sciences Quarterly), 4 (7 & 8), pp. 107-133. [Persian]
- Nayefi, Seddigheh; Javani, Asghar; & Moridi, Mohammadreza. (1397/2018a). “Bāztāb-e qalandarān-e Safavi dar negāre-ye šotor-e tarkibi hamrāh bā sārebān” (Reflection of Safavid qalandars in “the composite camel with attendant”). *Jāme’e-šenāsi-ye honar va adabiyāt* (Sociological Journal of Art and Literature), 10(1), pp. 153 – 187. [Persian]
- Nayefi, Seddigheh; Javani, Asghar; & Moridi, Mohammadreza. (1397/2018b). “Hākemiyat bar ro’āyā: Bāztāb-e eedēoloži-ye Safavīyān dar naqāši-hā-ye mard-e savār bar asb va fil-e tarkibi (Peykareh dar peykareh)” (Sovereignty over the Ra’āyā: Reflection of Safavid ideology in “Man on a Composite Horse and Elephant” Paintings). *Fasl-nāme-ye Tārix va Tamaddon-e Eslāmi* (The Journal of Islamic History and Civilisation), 14(28), pp. 121-158. [Persian]
- Sajjadi Baghbadrani, Seyyedeh; Khaje Ahmad Attari, Alireza; Ashuri, Mohammad Taghi; & Khoddami, Alireza. (1400/2021). “Motāle’-ye tahavvolāt-e siyāsi va farhangi-e dowre-ye Šāh Tahmasb-e Safavi va taṣir-e ān dar naqāši-ye in dowre bā tavajjoh be nazariye-ye bāztāb” (Study of political and cultural developments during the reign of the Safavid Shah Tahmasb and its effect on painting of this

period according to reflection theory). *Fasl-nâme-ye ‘Elmi-ye Negareh* (The Scientific Quarterly Journal of Negreh), 16(58), pp. 89-103. [Persian]

Newspapers and magazines

Kāšef-e Asrār, 1336 SH / 1957 AD, issue 11. [Persian]

Mofatteš-e Irān, 1336 SH / 1957 AD, issue 2. [Persian]

Ra’d, 27 November 1917. [Persian]

Online sources

“*Qalam-dān-e lāki bā naqš-e zendegi-ye ejtemā’ee – Dowre-ye tārīxi: Nā-ma’lum*”

(Lacquered pencil case with motifs of social life - Historical period: Unknown)

B2n.ir/r53034. [Persian]

